

fælde, at Arbejdet mod Forventning skulde vise sig at blive for stort til at udføres ved Siden af Dommerhvervet — allerede nu at slaa fast, at der ikke af den Grund vil kunne nægtes Voldgiftsretten en Dommer, men at Hjælpemidlet da maa være en Udvidelse af de almindelige Dommeres Antal.

Af Hensyn til den særlige faglige Karakter, Domstolen skal have, og af Hensyn til det ønskelige i en hurtig Rettergang har man paa begge Sider givet Afkald paa Appel — Arbejdsgiverne dog med en Del Betænkelighed navnlig i Betragtning af, at det juridiske Element i Domstolen efter Forslaget er kun saa svagt repræsenteret.

Arbejdsgiverne have i saa Henseende foretrukket en Besættelse med f. Eks. 3 juridiske Dommere; men Arbejdernes Repræsentanter nære ikke Ønsker i den Retning, idet de lægge Vægt paa, at Domstolen, hvis Opgave er at afsige Dom indenfor et vist Omraade af „Klassekampene“, Kampene mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, allerede ved sin foreslaaede Sammensætning har faaet nogen Hældning over mod „Overklassen“. Den juridisk Formand vil jo altid være at regne til „Overklassen“, og Arbejdernes Repræsentanter ønske ikke dette Element i Retten forstærket.

Hvis Formandsvalget ikke kommer i Stand ad frivillig Vej, skulle Formændene i de kollegiale Retter her i Byen foretage Besættelsen, og for at sikre det juridiske Element tilstrækkeligt repræsenteret har man foreslaaet, at Valget i dette Tilfælde skulde være begrænset til Dommernes Kreds.

Til § 3.

Blandt andet under Hensyn til den uhyre Besparelse, som hidføres for Staten ved, at Organisationerne have overtaget den faglige Paadømmelse ved Voldgift af næsten alle individuelle Arbejdsstridigheder og derved overflødiggjort Oprettelsen af offentlige Arbejdsretter, synes det billig, at Staten overtager de ikke store Omkostninger ved den heromhandlede Voldgiftsret, der formenes at ville blive af betydelig Samfundsinteresse.

Til § 4.

Hvilke Forhold kunne paaklages?

Efter Omtalen af Domstolens Indretning gives der Regler — i § 4 — for, hvilke Sager der kan anlægges for den. Hoved-

regelen er den, at det 1) kun er *kollektive* Stridigheder — altsaa anlagte af eller mod en Organisation —, endvidere 2) kun saadanne Stridigheder, som opstaa ved *Overenskomstkrænkelser*. I Stridigheder, hvor Parterne ikke have bundet sig ved Overenskomst, eller hvor Overenskomsten er lovlig opsagt, vil der ikke blive Klageret; her maa Striden udkæmpes af Parterne i Frihed, eventuelt ved økonomisk Krig. 3) Endelig er Domstolen ikke indrettet for de Stridigheder, som skulle og bør have deres Afgørelser ved de faglige Voldgiftsretter. Her ville Rettens Bestræbelser gaa ud paa at bringe den faglige Voldgiftsret i Funktion (se § 10).

Men Spørgsmaalet bliver saa: *Hvem* kan overtræde Overenskomsterne, og *hvem* skal svare for Overtrædelserne?

Hvem kan overtræde Overenskomsterne?

Det er klart, at Overenskomsten kan krænkes af selve den Organisation, som har indgaaet den eller givet den sin Tilslutning, og Krænkelsen kan ske af den eller dem, der kunne optræde paa Organisationens Vegne — Formand, Bestyrelse, Generalforsamling — eller ved saa mange Medlemmer, at der ikke ret vel kan sondres mellem Organisationerne som saadanne og Medlemmerne.

Hvad Enkeltmedlemmer angaar, er der en Forskel mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne. De første kunne meget let enkeltvis begaa Overenskomstbrud, medens Overenskomsterne ikke i saa stort Omfang paalægge den enkelte Arbejder Pligter. Det er nærmest de kollektive Skridt, Overenskomsterne tage Sigte paa for Arbejdernes Vedkommende. Arbejderen opgiver ikke sin Ret til at tage Arbejde eller til at lade være, og tager han Arbejde paa ringere Vilkaar, end Overenskomsterne tillade, indeholder dette maaske en Krænkelse af hans Pligt som Organisationsmedlem, men ikke et Overenskomstbrud. Selv om der imidlertid ved særlige Bestemmelser i Overenskomsterne maatte være paalagt den enkelte Arbejder Pligter, vil Krænkelse af saadanne Pligter ikke kunne indklages for heromhandlede Ret.

I § 4 B. Nr. 1 og 2 er talt om Krænkelser, begaaede af Arbejdsgiverorganisationer og Enkeltmedlemmer af Arbejdsgiverorganisationer, Nr. 3 om Krænkelser af Arbejderorganisationer og af en Gruppe af Enkeltmedlemmer, som udviser det overenskomststridige Forhold kollektivt o: i Fællesskab.